

id pht. 30

Medlemsskap i "Nasjonal Samling".

115474

Noen saakaldt politikere har jeg aldrig vært (likesom den hest-
byttetaktikk, de forskjellige partier jevnlig driver, har budt mig mig
meget imot). - Derimot har jeg helt fra ungdommen av interessert mig for
sociale spørsmål. I vort som i alle siviliserte samfund er det mange
misforhold, som burde rettes paa. - Som student fandt jeg, skjønt selv
hørende til de konservative, ogsaa hos socialistene adskillig, som
under de raadende forhold var rigtig. Og jeg fulgte deres kamp for sine
rettigheter med sympati og interesse - uten at jeg var medlem av hverken
sosialist- eller andre partier. - Men efter forrige verdenskrig antok
socialistenes kamp for tilværelsen en slik form, at jeg tok avstand fra
den.

Og ved storstreiken i 1920 vakte jeg til forstaaelse av, hvilken
fare truet samfundet og hele sivilisasjonen fra kommunistenes side.
Det var disse, som efter min mening før eller siden vilde faa magten in-
nen "Arbeiderpartiet" (som socialistpartiet naa kaldte sig). Og de til-
stræbte diktatur, som jeg baade var og er en motstander av. De erklær-
te aapent, at de vilde revolusjon og avskaffelse av religionen. Begge
dissipositor hadde Arbeiderpartiet paa sit program, men trak dem av
taktiske grunder senere tilbake.

Det var flere ^{end} ~~ad~~ jeg, som reagerte
overfor dette. Bl.a. stiftet Fridthjof Nansen "Fædrelandslaget" som mot-
-vegt mot kommunistenes stormløp paa samfundet. Der meldte jeg mig inn
- og ble saaledes for første gang medlem av et politisk parti, skjønt
jeg, som nævnt, aldrig har følt mig tiltrukket av politikk som saadan.
Men her gjaldt det "være eller ikke være" for det bestaaende samfund.
Og da pligter hver borger aa ta standpunkt.

"Fædrelandslaget" var imidlertid efter manges mening for svagt
og fredelig til aa kunneta kampen op med de aggressive kommunister. Og
da lagets leder paa Nordmøre, daaværende kaptein Ebbesen, gjorde kup og
opløste sit lag og meldte det inn i "Nasjonal Samling" med sit mere
livsnære og positive program, som da netop var fremlagt fulgte jeg med
der, og ble værende der.

Det, som fængslet mig ved "N.S.'s program, var først og fremst dets sterke avstandtagen fra kommunismen og alle samfunnsnedbrytende kræfter og dets kraftige hævdeelse av det nasjonale og oppbyggende - dette ogsaa innen min særlige interessedekke helsevesenet. - "Det til-sigtet nasjonal enhet uten klassemotsætninger og partier - et solidarisk norsk folkesamfund bygget op organisk paa yrkeslivets grund med et sterkt og stødigt styre : et faglig folkestyre."

Professor dr.med Johan Holst skriver herom i "Fritt Folk" 4 juli 1936 :
 "Nasjonal Samling" skal i vort land være fører for den idealistiske li-
 -anskuelsses kamp mot den materialistisk-marxistiske. Den skal samle os
 til motstand mot dem, som vil gjøre os fædrelandsløse og som vil opløse
 de moral- og æresbegreper, som er grundlag for vore hjem."

Og jeg fandt i "N.S.'s program igjen meget av det, som
 i sin tid hadde hat min sympati hos sosialistene. Men dette var naa modi-
 -fisert i samsvar med den utvikling, som var foregaat siden, og innord-
 net hensigtsmæssig sammen med de andre samfunnsgruppers krav - til et h
 harmonisk hele, hvorigjennem gik som en rød traad, at egennytten ikke
 skulde være drivfjæren uten gjennom fællesnytt. Hele folket skulde
 være med og styre efter mottoet: Orden, rettfærd, fred.

Dette program forekom mig saa godt, at jeg mente, hele folket vilde slutte
 op om det, naar det ble almindelig kjennt. - Men dette ble i mellemkrigs-
 -tiden forhindret ved den samlede presses fortielse av det virkelige
 program og de andre partiers agitasjon med forvrængning av det.

Utviklingen senere har imidlertid vist, at "Nasjonal Sam-
 ling" var i pakt med fremtiden, naar det straks gjorde front mot kommu-
 nismen. - Det, som tidligere hadde vært berettigede krav fra arbeider-
 partihold, var jo allerede imøtekommet, ja mere end det - saavel økonom-
 isk som sosialt. Men fremdeles regnet det i propagandaen derfra med ut-
 tryk som undertrykkelse, blodsugere, utbyttere osv. Og det ble mere og
 mere tydelig, at hensigten hermed alene var aa holde misnøien vedlike og
 fortsatt skape misnøie og ufred - alt sammen efter opskrift og ordre fra

Moskva, og med verdensrevolusjonen for øie. - Vi oplevet jo ogsaa i 1932 quislingsaken i Stortinget, hvor det ble fremlagt beviser for dette og at Det Norske Arbeiderparti ble betalt med russisk guld, indsmuglet av stortingsmand Alfred Madsen for aa lave revolusjon (drive revolusjonspropaganda).

Men ingen vilde høre paa NS og dets advarsler - endog om kommende krig og ulykke. De borgerlige sov trygt og mente, himmelen var skyfri og at NS saa spøkelser ved høilys dag. Og Arbeiderpartiet og kommunistene brugte sin propagandamaskin til aa bestyrke hele folket i den tro. - Forsvaret ble systematisk ødelagt, saa landet tilslut laa aapent for en hvilkensomhelst fiende innen eller utenfra. Og d det er vel naa fremkommet tilstrækkelig, som viser, at det er denne forbrydeske politik fra de daværende magthavere, som gjorde okkupasjonen av Norge mulig for den av de stridende, som bare kom først. Begge disse parter hadde god rede paa Norges forsvarsløshet og visste, at det ikke vilde koste dem meget aa erobre landet (motsat ved forrige verdenskrig, hvor vi var rel. godt rustet og begge de krigførende fandt ut, at de ikke hadde raad til de ofre, et angrep paa Norge vilde koste).

Captain Cyrill Falls, professor ~~VKA~~ i krigshistorie ved universitetet i Oxford og militær medarbeider i "Times", skriver i tidsskriftet "The Norsemann" - okt. 1947: "Det er allerede blit oplyst, skjønt det ikke er offisielt bekræftet i Storbritannia, at vi hadde haabet aa komme Hitler i forkjøpet ved aa sette os fast i Norge uten aa møte motstand. Dette forklarer, hvorfor styrkene ikke ble indskibet paa taktisk basis, men det forklarer ogsaa den forholdsvis høie grad av forberedthet og hurtigheten av intervensjonen."

Altsaa kapløp om aa komme først og med liten eller ingen risiko for motstand. - Og overlege dr. med. Johan Scharffenberg sier i "Morgebladet" 31/7-48: "Forsømmelsen av vort forsvar i den kritiske tid fra 1936 og Frankrikes og Storbritannias planer mot malmtrafikken førte til, at vort land ble trukket inn i krigen".

I general Ruges politiske testamente heter det: "I 1930-aarene hadde jeg i deforskjellige stillinger, jeg efter hvert beklædte, bedre end de fleste høve til paa nærmeste hold aa se, paa hvilken maate forsvarsspørsmålene dengang ble behandlet og hvordan denne behandlingsmaate saa aa si naturnødvendig førte os op i ulykken i 1940." (Ref. i "Verdens Gang" 15/6-1948). ----

Det er vel ogsaa nu gaat op for alle objektivt tankende mennesker i hele verden, at kommunismen er en dødelig fare for hvert eneste lands selvstændighet og for hele vor sivilisasjon.

Medlem av "Nasjonal Samling" ble jeg i 1933. Det var dengang et lovlig parti og har saavidt jeg vet vært det siden. En forordning eller lignende utstedt i London under krigen, gaaende ut paa, at medlemskap i N.S. skulde være straffbart, har jeg overhodet ikke hørt om før etter kapitulasjonen. - Om jeg hadde hørt det dengang, vilde jeg sikkert ikke trodd, det kunde være mulig - i et demokratisk samfund, som desuten samtidig tillot det kommunistiske parti, som har paa sit

program: revolusjon og avskaffelse av religionen. -

Om man nu etterpaa vil betegne Quislings magtovertagelse som revolusjon, saa hørte vi intet om det dengang. Tvert om ble Quisling fra høieste hold takket for sin adfærd. (Paal Berg). Og desuten staar det intet i NS's program om revolusjon,

At jeg ble staaende som medlem, var for mig selvsagt - særlig efter 25 sept. 1940 og Therbovens tale om at veien til Norges frihet og selvstændighet gik gjennom NS. - Alene derved mente jeg aa kunne tjene mit land under de vanskelige forhold, som de tidligere magthavere hadde bragt det op i ved ødelæggelsen av vort forsvar.

Desuten mente jeg, at medlemskap i NS var en frivillig sak for hver norsk borger. Dette ble ogsaa gjentagne ganger pointert fra høiere og præsumptivt autoritativt hold. Biskop Berggrav sa bl.a. i sit hyrdebrev av 23/10-1940: "En tredie angstelse er kommet frem ved spørsmålet om aa melde sig inn i "Nasjonal Samling". Enhver maa her følge sin overbevisning. Utover dette hverken kan eller maa noen la sig drive av et hvilket som helst hensyn. " Det samme sa Sagførerforeningen og dommerforeningen til sine medlemmer. Politiembedsmændene henvendte sig til Høiesteretsjustitiarius Paal Berg og til Fylkesmand Christensen og fik samme svar, hvorefter de meldte sig inn, som ønsket det. Noe senere samme aar sendte ekspedisjonssjef Cær Platou et rundskriv med lignende indhold og endda mere positivt for indmeldelse. - Og 25/10-1940 skjærpet Høiesteret (som da ikke var N.S.) straffeutmålingen i en dom over endel ungdom, som hadde forulempet NS-ungdom paa vei fra et NS-møte og præsiserste, at NS var et lovlig parti og dets møtevirksomhet rettsbeskyttet. --- Hvem i al verden skulde efter alt dette falde paa, at det var ulovlig aa være medlem av NS? Tvert om kunde jeg, som nævnt, for min del derved tjene mit land besst ved aa vareta og fremme de norske interesser og mest effektivt hindre overgrep fra saavel tysk som ytterliggaaende NS-hold. I denne opfatning ble jeg bestyrket, jo lenger kapitulasjonen varte